

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-95/2026
cu privire la examinarea contestației înaintate de către Olesea Blașcu
împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-7/2025 din 17.01.2025,
emisă în privința procurorului Inna Vîhodeț

31 martie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în procedură scrisă, în ședință deschisă, contestația înaintată de către Olesea Blașcu împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-7/2025 din 17.01.2025, audiind informația prezentată de către domnul Dumitru Obadă, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr.3-7/2025 din 17.01.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins ca neîntemeiată contestația depusă de către Olesea Blașcu împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 29.10.2024, prin care s-a dispus încetarea procedurii disciplinare, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura Cahul, Inna Vîhodeț.

La data de 27.01.2025, Xxxx Xxxxx a înaintat contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-7/2025 din 17.01.2025.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de 04.10.2024, petiționara Olesea Blașcu a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o sesizare prin care a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura Cahul, Inna Vîhodeț.

În cuprinsul sesizării s-a menționat că, la data de 26.08.2024, autoarea a depus la Procuratura Cahul o contestație împotriva deciziei de încetare a procesului contravențional nr. xxxxxxxxxxxx, emisă de procurorul Inna Vîhodeț, iar ulterior, la data de 28.08.2024, [...], a depus aceeași contestație în formă semnată olograf la aceeași instituție.

Totodată, petiționara a indicat că o contestație cu conținut similar a fost adresată și Judecătoriei Cahul, sediul Central, prin care a solicitat anularea deciziei din 06.08.2024, emisă de procurorul Inna Vîhodeț, privind încetarea procesului contravențional pornit la plângerea numiților Xxxx Xxxxx și Xxxx Xxxxxx, referitor la pretinsa comitere a contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional de către persoane publice din cadrul Primăriei municipiului Xxxxx.

În continuare, s-a arătat că, la data de 26.09.2024, prin intermediul apărătorului, petiționara a solicitat Judecătoriei Cahul confirmarea transmiterii contestației de către Procuratura Cahul, iar prin răspunsul instanței nr. xxxxx din aceeași dată, a fost informată că respectiva contestație nu a fost înregistrată.

Potrivit sesizării, contestația a fost depusă prin poșta electronică la data de 26.08.2024 și în formă semnată olograf la data de 28.08.2024, însă până la data de 26.09.2024 aceasta nu a fost expediată instanței competente, fapt ce, în opinia petiționarei, constituie o încălcare a termenului prevăzut de art. 448 alin. (4) Cod contravențional, care obligă agentul constator să expedieze contestația și dosarul cauzei în instanța de judecată în cel mult 5 zile lucrătoare de la depunere.

De asemenea, s-a susținut că neexpedierea în termen a contestației către instanța de judecată ar constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și a dreptului la un recurs efectiv prevăzut de art. 13 din aceeași Convenție, în condițiile în care Procuratura Cahul avea obligația legală de a transmite contestația și materialele cauzei contravenționale către Judecătoria Cahul, sediul Central, în termenul stabilit de lege.

Totodată, în sesizare s-a indicat că prin contestația depusă s-a solicitat obligarea Procuraturii Cahul, în calitate de agent constatat, să examineze plângerea conform prevederilor Codului contravențional, cu pornirea procedurii contravenționale și remiterea cauzei instanței competente, în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional.

În temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă, potrivit competenței, Inspecției procurorilor, pentru examinarea acțiunilor procurorului Inna Vîhodeț.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

În urma verificărilor efectuate asupra circumstanțelor cazului sesizat, prin Decizia din 29.10.2024, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Constantin Miron, a dispus încetarea procedurii disciplinare, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară în privința procurorului Inna Vîhodeț.

Din analiza materialelor administrate, Inspecția procurorilor a constatat că autoarea sesizării a invocat pretinse abateri disciplinare ce derivă din activitatea decizional-procesuală a procurorului Inna Vîhodeț, în raport cu soluțiile procesuale adoptate pe fondul cauzei, precum și din modul de exercitare a controlului ierarhic asupra acestora.

Totodată, în cadrul verificării prealabile s-a reținut că, potrivit cadrului normativ aplicabil, activitatea procesual-penală a procurorului poate fi supusă exclusiv controlului realizat de procurorul ierarhic superior și, ulterior, controlului judiciar, orice altă formă de verificare constituind o ingerință inadmisibilă în activitatea procurorului.

Pentru a ajunge la această concluzie, Inspecția procurorilor a avut în vedere că, potrivit practicii constante a Colegiului de disciplină și etică și a Consiliului Superior al Procurorilor, răspunderea disciplinară a procurorului poate fi angajată doar în cazul întrunirii cumulative a elementelor referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate, iar vinovăția trebuie stabilită în mod cert pe baza probelor administrate, fiind pasibile de sancționare doar acele acțiuni evidente, lipsite de justificare și aflate în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

De asemenea, Inspecția procurorilor a constatat că eventualele omisiuni sau erori admise în cadrul procesului penal urmează a fi înlăturate prin intermediul căilor de atac sau al altor proceduri prevăzute de lege, iar anularea unui act procesual sau constatarea caracterului incomplet al unor acțiuni nu implică în mod automat existența unei abateri disciplinare, cu excepția situațiilor în care se demonstrează reaua-credință sau neglijența gravă a procurorului.

În același sens, s-a reținut că procurorul este unica persoană împuternicită să aprecieze probele administrate potrivit propriei convingeri, formate în urma examinării acestora în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, iar interpretarea normei

de drept material, realizată cu bună-credință și în limitele competenței legale, nu poate constitui abatere disciplinară.

Totodată, Inspecția procurorilor a constatat că, la examinarea ordonanței din 06.08.2024 emisă de procurorul Inna Vîhodeț, aceasta conține elemente de motivare, cu trimitere la cadrul normativ aplicabil și la probatoriul administrat, actul fiind supus atât controlului ierarhic superior, cât și controlului judiciar, iar prin încheierea instanței de judecată din 17.10.2024 acțiunile și soluțiile procurorilor au fost apreciate ca fiind legale.

În cadrul verificării disciplinare s-a stabilit, de asemenea, că petiționarii au contestat prin aceeași plângere atât hotărârea de neîncepere a urmăririi penale în procesul penal nr. xxxxxxxxxxxx, cât și decizia de încetare a procesului contravențional, iar potrivit explicațiilor oferite, plângerea a fost examinată inițial în procedura controlului ierarhic și ulterior de către judecătorul de instrucție, contestația împotriva deciziei de încetare a procesului contravențional fiind înregistrată în instanța de judecată după restituirea materialelor de la judecătorul de instrucție, cauza aflându-se în prezent pe rolul instanței.

În aceste condiții, Inspecția procurorilor a reținut că, în cadrul procedurii disciplinare, inspectorul nu poate substitui competențele procurorului ierarhic superior sau ale instanței de judecată și nu poate reexamina legalitatea soluțiilor procesuale adoptate, acestea fiind supuse controlului prevăzut de lege.

Nefiind de acord cu soluția pronunțată de către Inspecția procurorilor, la data de 02.12.2024, Xxxx Xxxxx a depus o contestație, solicitând Colegiului de disciplină și etică anularea deciziei respective și aplicarea unei sancțiuni disciplinare procurorului vizați în cauză.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr.3-7/2025 din 17.01.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de către Olesea Blașcu împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 29.10.2024, ca fiind neîntemeiată.

Referitor la circumstanțele cauzei, Colegiul a constatat că în contestația depusă nu sunt indicate în mod concret abaterile disciplinare prevăzute de Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, fiind exprimată, în esență, nemulțumirea față de soluțiile adoptate în cauză și față de pretinsa netransmitere în instanța de judecată a contestației împotriva deciziei de încetare a procesului contravențional în cauza nr.xxxxxxxxxxxx.

Totodată, Colegiul a reținut că, prin ordonanța din 06.08.2024, procurorul în Procuratura Cahul, Inna Vîhodeț, a dispus refuzul începerii urmăririi penale pe motivul lipsei faptului infracțiunii, clasarea procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx, încetarea procesului contravențional pentru lipsa faptului contravenției, precum și informarea persoanelor interesate despre soluția adoptată și despre modalitatea de contestare.

În acest context, Colegiul a subliniat că, prin aceeași plângere, petiționarii au contestat atât soluția de neîncepere a urmăririi penale, în ordinea art. 299¹–299² Cod de procedură penală, cât și soluția de încetare a procesului contravențional, iar examinarea plângerii s-a realizat inițial de către procurorul ierarhic superior și ulterior de către judecătorul de instrucție, care, prin încheierea din 17.10.2024, a respins plângerile formulate, după care, la restituirea materialelor de la instanță, procurorul a înregistrat contestația privind procesul contravențional.

Mai mult, Colegiul a reiterat că, potrivit art. 3 din Legea cu privire la Procuratură, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității,

integrității și independenței procesuale, iar această independență presupune dreptul procurorului de a adopta în mod autonom soluții în cauzele pe care le gestionează, fără ingerințe din exterior.

Totodată, Colegiul a reținut că dezacordul unei persoane cu rezultatul examinării unei plângeri sau cu soluțiile adoptate de procuror nu poate constitui, prin el însuși, temei pentru atragerea la răspundere disciplinară, în condițiile în care legalitatea actelor procurorului poate fi verificată prin control ierarhic și control judecătoresc, potrivit prevederilor Codului de procedură penală.

Astfel, în raport cu cele invocate în ședință și cu materialele cauzei disciplinare, Colegiul a concluzionat că alegațiile formulate de petiționară nu s-au confirmat, iar acțiunile procurorului Inna Vîhodeț nu întrunesc elementele constitutive ale unei abateri disciplinare, întrucât nu s-a stabilit existența unei încălcări săvârșite cu vinovăție și nu sunt întrunite cumulativ condițiile necesare pentru angajarea răspunderii disciplinare prevăzute de art. 38 din Legea cu privire la Procuratură.

În același sens, Colegiul a subliniat că, în cadrul procedurii disciplinare, nu se examinează legalitatea propriu-zisă a actelor procesuale adoptate în cadrul urmăririi penale sau contravenționale, ci doar modul în care procurorul și-a exercitat atribuțiile și dacă conduita acestuia contravine normelor legale și regulilor deontologice aplicabile, iar materialele administrate nu confirmă existența unei încălcări disciplinare.

Prin urmare, Colegiul a concluzionat că decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului Inna Vîhodeț este legală și întemeiată, iar contestația formulată de Xxxx Xxxxx urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 27.01.2025, Olesea Blașcu a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-7/2025 din 17.01.2025.

În esență, autoarea contestației susține că la data de 30.09.2024 a sesizat Inspecția procurorilor și Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la pretinse abateri disciplinare comise de procurorul în Procuratura raionului Cahul, Inna Vîhodeț, manifestate prin încălcarea unor dispoziții legale imperative în cadrul examinării unei cauze contravenționale [...].

Contestatară arată că obiectul sesizării nu a vizat dezacordul față de soluția adoptată pe fondul cauzei, ci o încălcare procedurală concretă, constând în nerespectarea termenului prevăzut de art.448 alin.(4) Cod contravențional, potrivit căruia contestația împotriva deciziei de încetare a procesului contravențional urma să fie transmisă instanței de judecată în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la depunere.

De asemenea, în contestație se invocă faptul că petiționara a depus contestația împotriva deciziei de încetare a procesului contravențional la data de 26.08.2024 prin poșta electronică, iar ulterior la data de 28.08.2024 a depus contestația semnată olograf la Procuratura Cahul, însă până la data de 26.09.2024 aceasta nu fusese transmisă Judecătorei Cahul, fapt confirmat prin răspunsul instanței, ceea ce, în opinia contestatară, demonstrează încălcarea termenului legal.

Totodată, contestatară susține că această omisiune i-a încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv, garantate de art.6 și art.13 din Convenția

Europeană a Drepturilor Omului, întrucât contestația formulată împotriva unei decizii a procurorului nu a fost examinată în termen de instanța competentă.

În contestație se mai arată că Inspecția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică ar fi interpretat eronat conținutul sesizării, apreciind că aceasta reprezintă un simplu dezacord față de soluțiile adoptate în cauză, deși, potrivit autoarei, a fost reclamată o încălcare procedurală clară și probată, legată de neexpedierea în termen a contestației către instanța de judecată.

De asemenea, contestatara invocă faptul că acțiunile reclamate ar întruni elementele unor abateri disciplinare prevăzute de art.38 lit.e¹) și f) și art.38¹ alin.(1) din Legea cu privire la Procuratură, inclusiv îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, nerespectarea termenelor procedurale și încălcarea drepturilor fundamentale ale persoanei, prin faptul că procurorul nu ar fi transmis contestația în termenul prevăzut de lege.

În acest context, contestatara solicită anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-7/2025 din 17.01.2025 și constatarea comiterii unei abateri disciplinare de către procurorul Inna Vîhodeț.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Potrivit pct.179 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

În conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Contestatară Olesia Blașcu nu a prezentat Consiliului probe noi.

Procurorul Inna Vîhodeț, vizată în procedura disciplinară, nu a prezentat un punct de vedere cu privire la aspectele invocate în contestație.

Cu referire la speță, *inspectorul Constantin Miron din cadrul Inspecției procurorilor*, a prezentat o referință, în care a solicitat respingerea contestației cu menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică.

Suplimentar, s-a menționat că, prin hotărârea Judecătorei Cahul, sediul Central, din 24 februarie 2024, s-a dispus anularea ordonanței procurorului în Procuratura raionului Cahul, Inna Vîhodeț, din 06 august 2024, în partea ce vizează încetarea procesului contravențional pe motivul inexistenței faptului contravenției, cu remiterea materialelor pentru reexaminare, potrivit competenței, Procuraturii raionului Cahul.

Ulterior, în urma reexaminării materialelor, audierii pretinselor victime, Xxxx Xxxxx și Xxxx Xxxxx, precum și a altor persoane relevante, inclusiv specialiști din cadrul Primăriei municipiului Xxxxx care, la momentul faptelor reclamate, dețineau funcții de agenți constatatori și în serviciul juridic (Xxxx Xxxx, Xxxx Xxxx, Xxxxx

Xxxxx, Xxxxx Xxxxx), precum și a primarului Xxxxx Xxxxx, prin Ordonanța din 16 aprilie 2025, procurorul în Procuratura Cahul, Inna Vîhodeț, a dispus refuzul începerii urmăririi penale cu privire la preținsele acțiuni ilegale ale persoanelor publice din cadrul Primăriei municipiului Xxxxx, pe motivul inexistenței faptului infracțiunii prevăzute de art. 327–329 Cod penal.

Prin aceeași ordonanță s-a dispus clasarea procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx, precum și încetarea procesului contravențional, pe motivul inexistenței faptului contravenției.

Totodată, la data de 08 mai 2025, avocatul Ciudin Vitalie, în interesele lui Xxxx Xxxxx și Xxxx Xxxxx, a depus la Procuratura Cahul o contestație împotriva ordonanței procurorului Inna Vîhodeț din 16 aprilie 2025, în partea ce vizează încetarea procesului contravențional pe motivul inexistenței faptului contravenției.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul, sediul Centru din 24 decembrie 2025, instanța a constatat că *„procurorul în calitate sa de agent constator a examinat sesizarea numiților Xxxx Xxxxx și Xxxxx Xxxx în limitele competenței sale legale, efectuând o analiză a circumstanțelor de fapt și de drept invocate, inclusiv sub aspectul existenței elementelor constitutive ale contravențiilor prevăzute la art. 312 și art. 313 Cod contravențional.*

Din materialele procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx rezultă că nu au fost stabilite probe concludente și suficiente care să confirme existența laturii obiective și subiective ale contravențiilor invocate, respectiv caracterul vădit al depășirii atribuțiilor de serviciu și existența intenției directe sau indirecte a persoanelor publice vizate. Instanța a reținut că simplul dezacord al petiționarilor cu modul de soluționare a plângerilor de către administrația publică locală nu este suficient pentru a angaja răspunderea contravențională a persoanelor publice, în lipsa unor probe care să demonstreze în mod cert încălcarea normelor legale invocate. Totodată, calificarea juridică a faptelor și aprecierea oportunității pornirii sau încetării procesului contravențional ține de competența agentului constator, la caz a procurorului, iar instanța nu poate substitui aceste autorități în lipsa unor vicii evidente de legalitate.

De asemenea, instanța a constatat că drepturile procesuale ale petiționarilor nu au fost încălcate, iar preținsele neregularități procedurale invocate nu sunt de natură să atragă nulitatea actelor emise sau să impună reluarea procedurii contravenționale. Instanța a mai reținut că ordonanța contestată este motivată, cuprinde analiza circumstanțelor relevante și se întemeiază pe materialele acumulate în cauză, nefiind identificate temeiuri legale pentru anularea acesteia. Reiterarea argumentelor deja examinate anterior de organele de urmărire penală și contravențională nu poate constitui un motiv suficient pentru admiterea contestației.

Referitor la susținerile contestatarilor privind cauzarea unui prejudiciu moral ca urmare a preținsele încălcări ale drepturilor lor, instanța a constatat că acestea nu au demonstrat existența unui prejudiciu real, concret și direct.

Afirmațiile contestatarilor rămân generale și neprobate, nefiind însoțite de dovezi care să ateste efectiv existența unui impact negativ asupra drepturilor sau intereselor lor legitime. În plus, aceștia au beneficiat de căi de atac efective, pe care le-au exercitat în mod repetat, ceea ce ar fi permis corectarea oricăror presupuse nereguli, astfel că nu poate fi reținută existența unui prejudiciu cauzat de autorități.

În aceste condiții, instanța a ajuns la concluzia că soluția procurorului de încetare a procesului contravențional pe motivul inexistenței faptei contravenționale

este legală și întemeiată, iar contestația înaintată nu întrunește condițiile legale pentru a fi admisă.”

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

În urma examinării contestației depuse de Olesea Blașcu, a argumentelor invocate în susținerea acesteia, a poziției prezentate de reprezentantul Inspecției procurorilor, precum și a tuturor materialelor dosarului de control și circumstanțelor relevante ale procedurii disciplinare, Consiliul Superior al Procurorilor apreciază că se impune respingerea contestației și expune în continuare motivele care stau la baza acestei concluzii.

Consiliul reține că argumentele invocate de contestatară nu infirmă constatările Inspecției procurorilor și ale Colegiului de disciplină și etică, ci reprezintă, în esență, o reiterare a susținerilor examinate anterior, fără a fi susținute prin probe noi sau circumstanțe de natură să schimbe concluziile deja stabilite în cadrul procedurii disciplinare.

În acest context, Consiliul reține că, potrivit materialelor administrate și referinței prezentate de către Inspecția procurorilor, acțiunile procurorului în Procuratura Cahul, Inna Vîhodeț, au constat în examinarea sesizărilor formulate de petiționari în cadrul procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx, fiind audiate persoanele pretins vătămate Xxxx Xxxxx și Xxxx Xxxxxx, precum și mai mulți funcționari din cadrul Primăriei municipiului Xxxxx, inclusiv specialiștii Xxxxx Xxxx, Xxxxx Xxxxxx, Xxxxx Xxxx și Xxxxx Xxxxx, precum și primarul Xxxxx Xxxxxx.

În urma administrării probatoriului, prin ordonanța din 06.08.2024, iar ulterior prin ordonanța din 16.04.2025, procurorul a dispus refuzul începerii urmăririi penale pe motivul lipsei faptului infracțiunii prevăzute de art.327–329 Cod penal, clasarea procesului penal și încetarea procesului contravențional pe motivul inexistenței faptei contravenționale.

Ulterior, contestațiile formulate de petiționari au fost examinate atât în procedura controlului ierarhic, cât și de către instanța de judecată, care, prin hotărârea din 24.12.2025, a confirmat legalitatea și temeinicia soluțiilor adoptate de procuror, reținând că acestea sunt motivate, întemeiate pe materialele cauzei și nu aduc atingere drepturilor procesuale ale petiționarilor.

Consiliul constată că pretinsa încălcare a termenului de transmitere a contestației în instanța de judecată nu poate fi analizată izolat, fără a avea în vedere contextul procedural complex al cauzei, în care petiționarii au formulat concomitent plângeri atât în ordinea procesual-penală, cât și contravențională.

Din materialele cauzei rezultă că plângerea a fost examinată inițial în procedura controlului ierarhic și ulterior de către judecătorul de instrucție, iar transmiterea contestației privind procesul contravențional a fost realizată după finalizarea acestor etape, fără a se demonstra existența unei conduite intenționate sau a unei neglijențe grave din partea procurorului.

Consiliul reține că Inspecția procurorilor, în mod corect, a delimitat sfera răspunderii disciplinare de cea a controlului legalității actelor procesuale, subliniind că eventualele erori sau omisiuni în activitatea procesuală a procurorului urmează a fi remediate prin mecanismele prevăzute de lege, respectiv control ierarhic și control judecătoresc. Or, în speță, actele procurorului au fost supuse acestor forme de control, iar instanța de judecată a confirmat legalitatea soluțiilor adoptate, reținând lipsa unor încălcări ale drepturilor procesuale ale petiționarilor.

În același sens, Consiliul menționează că nu a fost demonstrată existența unei fapte ilicite în sens disciplinar, întrucât nu s-a stabilit că acțiunile procurorului ar fi fost lipsite de justificare sau vădit contrare dispozițiilor legale. Simpla invocare a nerespectării unui termen procedural, în absența probării vinovăției sub forma intenției sau a neglijenței grave, nu este suficientă pentru angajarea răspunderii disciplinare.

Totodată, Consiliul subliniază că independența procesuală a procurorului implică dreptul acestuia de a aprecia probele și de a adopta soluții în limitele competenței legale, iar interpretarea normelor juridice, realizată cu bună-credință, nu poate constitui abatere disciplinară. A admite contrariul ar echivala cu transformarea procedurii disciplinare într-un mecanism de control al legalității soluțiilor procesuale, ceea ce contravine cadrului legal și jurisprudenței constante în materie.

De asemenea, instanța de judecată a constatat expres că drepturile procesuale ale petiționarilor nu au fost încălcate, că aceștia au beneficiat de căi de atac efective și că afirmațiile privind existența unui prejudiciu au rămas neprobate. Aceste constatări confirmă lipsa unei legături de cauzalitate între acțiunile procurorului și pretensele consecințe invocate de contestatară.

În plus, Consiliul constată că niciuna dintre condițiile cumulative necesare pentru angajarea răspunderii disciplinare – *existența faptei ilicite, vinovăția și legătura de cauzalitate* – nu este întrunită în prezenta cauză, astfel cum corect au reținut atât Inspekția procurorilor, cât și Colegiul de disciplină și etică.

Prin urmare, Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează că hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-7/2025 din 17.01.2025 este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea cadrului normativ aplicabil și în baza unei aprecieri corecte a probelor administrate.

În lipsa unor elemente noi sau a unor erori de fapt ori de drept care să justifice intervenția Consiliului, contestația depusă de Olesea Blașcu urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea actelor adoptate anterior în cadrul procedurii disciplinare.

Potrivit art.37 lit.d) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată doar în cazul comiterii unei abateri, iar aceasta trebuie să fie proporțională cu gravitatea faptei. În lipsa unei fapte ilicite, procedura disciplinară nu poate fi continuată.

Pornind de la raționamentele expuse supra, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 0 voturi „pro” și 8 voturi „contra admiterii”, în temeiul art.37, art.70 alin.(1) lit.f), art.77, art.86 alin.(3) lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația înaintată de către Olesea Blașcu, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-7/2025 din 17.01.2025.
2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.
3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ